

Дата: 16 листопада

Клас: 6 клас

Предмет: Мова. Література.

Завдання:

— Мова: 1) Число іменників. Поді іменника - вивчіть із зошита і з лекцій, 2) Скласти і наклеїти 4 речення з іменн., що вживаються тільки в однині + 4 речення з іменниками, що вживаються тільки в множині. 3) Впр. 1 (листок 4)

— Літ-ра: 1) Вірш «Осінь казка» - (Н. Максименко) 2) О. Буцень «Талочковий гріб» - навчіть це мати і завжди і без колінок!

ОСІННЯ КАЗОЧКА

Є на світі мама - осінь золота.

Трьох синочків славних має мама та.
Тих синочків знає кожен, діти, з вас,
Кожен їх згадає, як приходить час.

Знають наші діти, знають всіх підряд:
Вересень і жовтень, та ще й листопад.
Вересень дбайливо всіх дітей збере,
Вдягне їх і взує, в школу поведе.

Жовтень візьме пензель і барвисті фарби,
Всі дерева в лісі розмалює гарно.
Листопад холодний, всіх вітрів скликає
І чудове листя з дерева зриває.

Падають листочки, падають всі в ряд.
Осінь вже на дворі... Місяць листопад.

Марія Стратієнко

Дата: 10-05-24

Клас: 6

Полохливий гриб. Олег Буцень.

Виткнувся із землі грибок
маслючок. Ніжка товстенька, брунатний капелюшок на самі
вуха насунутий, щоб ніхто його не знайшов. 18
— З днем народження! — ласкаво привітав його кущик
травички і розсунув стеблинки, місцем поступився. 29
А невеличка гілка осики, яка простяглася понад самою
землею, зронила на грибок кілька пожовклих листочків. 43
— Щоб ніхто не помітив, - сказала. — Рости великий!
На світанку ліс умився теплим дощем. Потім визирнуло з-за 59
дерев рожеве сонце. І кожна гличка, кожний листочок, кожна
стеблинка почали сушити своє змокле вбрання. У лісі стало
задушно, парко. 77
Грибок звівся навшпильки і легко скинув з себе гілчині
листочки. За ніч він помітно підріс, осмілів, капелюшок уже
зсунув набакир: ось який я молодець! 98
— Гарний, гарний! — прошепотіла гілочка, про всяк випадок
ховаючи його від чужих очей. 110

Дата: 10-05-24

Клас: 6

Але маслюк невдоволено зиркнув на неї з-під капелюшка:
мовляв, не маленький! ¹²¹

Та раптом десь поряд заспівав дзвінкий голосок. А ось і сама
дівчинка показала в червоному платтячку, з маленьким
козубком у руці.

Перелякався гриб, затремтів.

— Люба гілочко! Виручай!

Скинула хутенько гілочка кілька листочків на маслюка,
прикрила його, а він все просить:

— Ще потруси! Не скупись!

Так і не помітила гриба дівчинка, пройшла мимо.
Минулась небезпека. Почав гриб вилазити зі своєї схованки.

Довго надимався, пихкав, розсував листочки, все
невдоволено бурмотів, лаяв гілку:

— Ото накидала! Скільки часу через неї гайную! У мене й так
життя коротке.

Нарешті вибрався. Ще більше капелюх набакир зсунув. ³⁶

Глянув хвацько... А просто на нього козуля біжить. Як заволає
тут гриб:

— Ой гілочко! Визволяй з біди: мене козуля зараз ⁵⁴

з'їсть!? Зглянулася на маслюка, гілка: шкода їй дурненького
буркуна. Знов листочками його притрусила. ⁶⁷

— Мало, мало! — благає гриб. — Боюся! Ще потруси!

— Та досить уже, — каже гілка. — Тебе й так не видно. А ⁸³

листочків у мене зовсім небагато лишилось.

— Ну ще хоч трошечки, — упрошує гілочку лякливий гриб. ⁹⁶

Зглянулася гілочка. Посипалось з неї листячко, наче жовті
метелики закружляли в повітрі. ¹⁰⁶

Відсидівся гриб під листям. Темно, затишно. Знову почав
сердитись: ¹¹⁵

— От засипала. За три дні тепер не виберешся. ¹²³

Цілу ніч розкидав маслюк листя. Нарешті визволився. Увесь
спітнів, а під капелюшком навіть дві великі краплинки-росинки
повисли. ¹⁴⁰

Огледівся на всі боки, себе обдивився. ¹⁴⁶

— Ач як я виріс, погладшав! Ну ж бо посунься ще трохи,
травице. Бачиш, тісно мені.

— Гаразд, хай буде по-твоєму, — охоче згодились поживклі
билинки навколо.

163 Покрасувався гриб ще з півдня. Коли нагледіла його руда
білка. Стриб-стриб до нього. Ох і перелякався бідолаха!
Капелюх до самої землі насунув.

— Гілочко! Люба! — гукає з-під нього. — Виручай! Вік не
забуду тебе хорошу. Ніколи й слова поганого про тебе більше
не скажу!

Мовчить гілка.

Визирнув з-під капелюха гриб — та так і зомлів: жодного
листочка на гілці вже нема. Ще раніше всі витратила на нього,
полохливого.

